

РЕШЕНИЕ

№ 2

гр. гр. Добрич, 09.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ДОБРИЧ в публично заседание на девети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Павлина Н. Паскалева

при участието на секретаря Нели Ил. Бъчварова
като разгледа докладваното от Павлина Н. Паскалева Търговско дело № 20223200900079 по описа за 2022 година
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по предявени от М. Ц. Г., ЕГН ***** и В. П. Г., ЕГН ***** и двамата от гр.Добрич, ул.“****“ №49 срещу „ДЖЕНЕРАЛИ ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр.София, район Оборище, бул.“****“ №68 искове за осъждане на ответника да заплати на всеки от ищите сумата от по 60 000 лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени от ищите болки и страдания поради смъртта на техния син *** В.ов Г., ЕГН *****, починал вследствие на ПТП настъпило на 05.03.2017г., виновно причинено от В. Д. П., водач на лек автомобил „Тойота Рав 4“ с Рег.№ ***, застрахован по риска "Гражданска отговорност" при „ДЖЕНЕРАЛИ ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД, ведно със законната лихва от 05.03.2017г. до окончателното изплащане.

Претенциите на ищеца се основават на следните, изложени в исковата молба обстоятелства:

На 05.03.2017г. в гр. Добрич около обяд синът на ищите *** Г. управлявал мотоциклета си "Хонда" ВФР 750Ф с ДК№*** по ул. "Хан Тервел" посока от околоръстния път към центъра на града. Пътят бил ненатоварен, а в този момент дори изобщо нямало автомобили по него. Пред бившите "Вторични

суровини" е имало спрян автомобил "Тойта Рав 4" с ДК №***. В момента, в който *** приближавал автомобила, водачът му потеглил и на практика му препречил пътя. *** се опитал да изпревари автомобила, но той продължил движението си под ъгъл, навлязъл на около един метър в съседната лява лента и последвал удар в задната лява част на автомобила, на разстояние от около 0,55 м. от левия му габарит. При този удар синът на ищите буквално излетял от мотоциклета и паднал на земята. След инцидента е съобщено на органите на полицията и Бърза помощ, но въпреки намесата на медицинския екип П.Г. починал.

Автомобилът, който е станал причина за настъпване на ПТП е собственост на В. Д. П. и бил управляван от него. Застраховката "Гражданска отговорност" на автомобила е в ответната застрахователна компания, а полицата е № BG/08/116001184585 със срок на валидност до 24.04.2017г. Във връзка с ПТП-то било образувано ДП №186/2017г. по описа на 1-во РУ-МВР Добрич, което приключило с постановление за прекратяване.

Въпреки наличието на това постановление, ищите продължават да смятат, че причината до голяма степен е във водача на автомобила, тъй като в случай, че той не бил препречил пътя на *** Г., то нямало да се стигне до ПТП. Водачът на автомобила не просто се е включил в движението без да се е увери, че няма да попречи на движещите се по лентата, която смята да заеме водача, /в случая синът на ищите/, а я пресича цялата и навлиза с един метър в следващата лента за движение. Според текстовете на ЗДвП и по-точно Чл. 5. (1) Всеки участник в движението по пътищата: 1. с поведението си не трябва да създава опасности и пречки за движението, не трябва да поставя в опасност живота и здравето на хората и да причинява имуществени вреди; 2) Водачът на пътно превозно средство е длъжен: 1. да бъде внимателен и предпазлив към уязвимите участници в движението, каквито са пешеходците и водачите на двуколесни пътни превозни средства; 4. (нова - ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) да не извършва маневри, изразяващи се в последователно внезапно преминаване в лентите за движение. Чл. 8. (1) Водачите на пътни превозни средства използват дясната половина на пътя по посока на движението си, освен в случаите, когато с пътен знак или със светлинен сигнал е указано нещо друго. Чл. 15. (1) На пътя водачът на пътно превозно средство се движи възможно най-вдясно по платното за движение, а когато пътните ленти са очертани с пътна маркировка, използва най-дясната

свободна лента. Чл. 16. (1) На пътно платно с двупосочно движение на водача на пътно превозно средство е забранено: 1. когато платното за движение има две пътни ленти - да навлиза и да се движи в лентата за насрещно движение освен при изпреварване или заобикаляне; 2. когато платното за движение има три пътни ленти - да навлиза и да се движи в крайната лява лента; навлизането и движението в средната лента е разрешено само при изпреварване или заобикаляне.

Мястото на ПТП се намира на път с ширината 10.70 м. и три ленти за движение. Най-дясната пътна лента, по която са се движили двамата водачи е с ширина 3,60 м. и е за движение в посока от околоръстен път към гр. Добрич, а останалите две са за движение в обратна посока. Автомобилът е с широчина 1,81 м., а мотоциклета с 0,70 м. Двете превозни средства са се движили по най-дясната пътна лента. В случай, че водачът на автомобила беше спазил правилата за движение на МПС, визирани в чл. 8 и 15 от ЗДвП и се беше движил по дясна пътна лента, възможно най-вдясно, което означава на около 0.50 м. от десния край на пътното платно, то за мотоциклета би останало разстояние в същата лента 1.79 м. Като се има предвид и това, че водачът на автомобила е нарушил и забраната на чл.16 от ЗДвП, като безпричинно е навлязъл с около 1.00 м. в средната пътна лента, то тогава категорично става ясно, че именно това негово поведение е причина за настъпване на ПТП.

Сочи се, че вината за настъпване на катастрофата е до известна степен и в сина на ищците, предвид скоростта, с която е управлявал мотоциклета, но това може да бъде единствено предпоставка за определяне на процент съвина.

При описаното по-горе ПТП е причинена смъртта на сина на ищците, когато той е бил само на 30 години. От това ищците претърпяли т. нар. от закона неимуществени вреди, които дори не са в състояние да опишат. Въпреки че нямал сключен граждански брак, както ищците, така и всички близки, приятели, роднини и съседи приемали момичето, с което той живеел в дома им като съпрузи. Живеели при взаимно уважение, доверие и разбирателство. Очаквали сватба, деца и всичко останало, което е нормално за едно семейство. За съжаление след този инцидент, тези радости за ищците са вече невъзможни. Ищците не могат да опишат ужаса, който изживяли и продължават да изживяват. Вместо да празнуват празниците, както много пъти са го правили, трябвало да го погребат толкова млад.

Между тях съществували чувства на близост и разбирателство. Липсата на сина им не просто се усеща, а е направо непоносима. Болката от загубата му е непреодолима. Неговото присъствие не може да бъде заменено от никого и от нищо. Останали да живеят със "съпругата" му, но това по никакъв начин не може да компенсира неговата липса. На него разчитали за всичко, както и за това да се грижи за тях, когато вече са стари и не могат да се грижат сами. Към датата на смъртта му ишците били съответно на 50 и 52г., а той на 30г. Имали толкова много съвместни планове, а в един момент всичко се "срутило". Животът им вече не е същия. Сега, след смъртта на сина им едно от най-често посещаваните от тях места по време на празници е гробището в гр. Добрич, а това безспорно им се отразява изключително зле и води до поддържане на скръбта им, която и без друго не отшумява.

При наличието на тези обстоятелства и на основание чл.380 от КЗ, ишците отправили застрахователна претенция към ответното дружество за изплащане на обезщетение в размер на по 60 000 лв, Сума, за която смятали, че е в рамките на справедливото, за да обезщети причинените им неимуществени вреди. Определят сумата в такъв размер предвид наличието на съвина за настъпване на ПТП в размер на 50%.

На основание чл. 432 от КЗ ишците претендират обезщетение за неимуществени вреди направо от застрахователя на виновния за произшествието водач. Ответната компания дължи и обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата от датата на увреждането - 05.03.2017г. до датата на окончателното изплащане по задължителната застраховка „Гражданска отговорност“.

В срока по чл.367, ал.1 от ГПК от ответника е депозиран писмен отговор на исковата молба с вх.рег.№619/02.02.2022г.

Заявява се оспорване на претенциите изцяло по основание и размер.

Сочи се, че не са налице всички нужни предпоставки за ангажиране отговорността на ответното дружество по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите в претендираните размери за вредите, които ишците твърдят да търпят.

В настоящото производство се търси ангажиране на договорната отговорност на ответното дружество, която отговорност е функционално обусловена от наличието на гражданска такава у застрахования водач. За да е налице деликтна отговорност обаче, следва да има виновно извършено

противоправно деяние /действие или бездействие/ от страна на водача в пряка причинно-следствена връзка с което ищеца да търпи претендираните вреди. Макар и по силата на закона вината да се презюмира, противоправността на деянието, което се презюмира да е виновно извършено, както и причинно-следствената връзка на последното с твърдените за настъпили като последица вреди, подлежат на доказване в процеса по общия ред, както всички останали твърдения.

По делото не са ангажирани доказателства, доказващи по безспорен начин извършено противоправно деяния от страна на застрахован в ответното дружество водач, в пряка причинно-следствена връзка с което ищите да търпят всички посочени в исковата молба вреди. Точно обратното, от всички доказателства по делото е видно, че отговорността за насъпване на ПТП е единствено у починалия мотоциклетист, който в разрез с правилата за движение по пътищата: е предприел неразрешена и наред с това неправилно изпълнена маневра по изпреварване; се е движил с около 100 км./ч. в населено място, където максимално допустимата скорост на движение е 50 км./ч.; не е отдавал нужното внимание при шофиране и не е отреагирал адекватно при възприемане на надлежно обозначеното със светлинен сигнал потеглящо надалече пред него МПС, като е имал обективна възможност да стори това; не е предприел каквито и да е мерки /да намали скоростта/ за да предотврати настъпването на ПТП с движещото се пред него МПС, като е имал обективна възможност за това; е допуснал ПТП с правомерно движещото се пред него МПС, като е имал обективна възможност при спазване на правилата за движение да предотврати същото.

Дори и хипотетично /само за целите на изложението/ да се приеме, че водачът на лекия автомобил е допуснал нарушение на правилата за движение по пътищата, то нарушаването на правилата от един участник в движението макар и настъпило първо по време, не освобождава останалите участници в движението от задължението им да сторят нужното за да не допускат настъпване на ПТП. Съдебната практика е константна досежно това, че водачите нямат задължение да предполагат неправомерно поведение от останалите участници в движението и да съобразяват поведението си с тези предположения. Водачът на лекия автомобил не е бил длъжен да предполага, че движещият се далеч зад него мотоциклетист управлява мотора си в градски условия с повече от 100 км./ч., както и че вместо да намали

скоростта, ще направи незаконосъобразен и неправилно изпълнен опит да го изпревари и реализира удар в задната му част.

Ответникът споделя изводите на ОП Добрич и АП Варна, които са прекратили наказателното производство срещу водача на лекия автомобил, поради доказана отговорност за настъпване на събитието единствено и само от страна на мотоциклетиста, син на ищците.

Оспорват се твърдения в исковата молба причини и обстоятелства и механизъм на настъпване на процесното ПТП, както и че за настъпването на същото отговорност носи застрахован в дружеството водач. Изцяло ищцова е доказателствената тежест да проведе пълно и главно доказване на оспорените твърдения.

Искът за неимуществени вреди е силно завишен и неотговарящ на реално претърпените душевни болки и страдания, както и на утвърдената съдебна практика в тази насока. Не всички претендирани вреди са в пряка причинно-следствена връзка с процесното ПТП.

Оспорва се обстоятелството, че пострадалият до датата на процесното ПТП без прекъсване, т.е. винаги е живял в едно домакинство с ищците. Пострадалият, бидейки на 30г. отдавна е имал индивидуално обособено домакинство и живот, което говори за обичайното отчуждаване, самостоятелност и формална близост, които се развиват с времето. В исковата молба не се излагат твърдения пострадалият да е бил единствено дете на ищците.

В условията на евентуалност, в случай, че се докаже неправомерно поведение от страна на водача на лекия автомобил във връзка с настъпването на процесното ПТП, се прави възражение за съпричиняване от страна на пострадалия мотоциклетист с твърдения, че същият в качеството си на участник в движението е нарушил правилата за движение по пътищата, като е управлявал мотоциклета си: предприемайки неразрешена и наред с това неправилно изпълнена маневра по изпреварване; с незаконосъобразна и недопустимо висока скорост за управление в населено място; без поставена задължителна обезопасителна каска; без да отдава нужното внимание при шофиране, като при своевременна реакция е имал имал обективна възможност да предотврати процесното ПТП. С поведението си пострадалият мотоциклетист е допринесъл съществено, както за настъпването на ПТП, така и за крайно негативните за него последици от събитието. В случая ПТП е

настъпило в светлата част на денонощието и на прав участък от пътя, като мотоциклетистът е имал обективната възможност да възприеме отдалеч МПС пред него и да съобрази поведението си на пътното платно. Дори и при движение с много висока скорост мотоциклетистът е имал възможност да реагира и своевременно да намали скоростта си, с което да предотврати настъпването на ПТП. Управлението със законосъобразна скорост би увеличило много времевия прозорец за реакция, ударът би бил много по-слаб. Ползването на обезопасителна каска допълнително би намалило неблагоприятните последици при ПТП.

Заявено е и възражение за изтекла погасителна давност по чл.378 от КЗ.

Неоснователността на главните искове води и до неоснователност на акцесорните за лихва. Заявено е и възражение за изтекла погасителна давност по чл.111 от ЗЗД. Съгласно чл.429, ал.3 от КЗ, застрахователят дължи само лихвите за забава, дължими от застрахования, считано от датата на уведомяването от застрахования за настъпване на застрахователното събитие или на предявяване на застрахователна претенция, която от датите е най-ранна.

Ищецът е депозирал допълнителна искова молба с вх.рег.№ 3487/21.06.2022г. Поддържат се изложените в исковата молба твърдения и доводи, както и се оспорват наведените от ответника възражения.

В срока по чл.373, ал.1 ГПК ответникът е подал отговор на допълнителната искова молба. Поддържат се наведените с отговора на исковата молба възражения.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, заедно и поотделно и по вътрешно убеждение, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Предявените искове са с правно основание чл.432, ал.1 от КЗ (в сила от 01.01.2016 г.), вр. чл.45 и чл.52 от ЗЗД и чл.86 ЗЗД.

Съобразно разпоредбата на чл.429, ал.1 КЗ със сключването на договор за застраховка "Гражданска отговорност", застрахователят поема задължението да покрие отговорността на застрахования към трети лица за причинените имуществени и неимуществени вреди. Същевременно разпоредбата на чл.477, ал.1 и 2 КЗ предвижда, че обект на застраховане по задължителната застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите е гражданската отговорност на застрахованите физически и юридически лица за причинените

от тях на трети лица имуществени и неимуществени вреди, свързани с притежаването и/или използването на моторни превозни средства.

Основателността на прекия иск на увредения срещу застрахователя за обезщетяване на причинените в резултат на застрахователно събитие вреди, предполага установяването при условията на пълно и главно доказване от страна на ищеца на валиден застрахователен договор; настъпило по време на действие на застрахователния договор застрахователно събитие, представляващо покрит от застраховката риск; противоправност на поведението на застрахования водач на МПС, в резултат на което е причинено ПТП; обстоятелството, че вследствие извършеното ПТП ищецът е претърпял неимуществени вреди, както и размера им; причинно-следствена връзка между поведението на застрахования и претърпените вреди. В тежест на ответника е да докаже наведените от него възражения.

Предявените иски са допустими съгласно разпоредбите на чл.432, ал.1 и чл.498, ал.1 и ал.3 от КЗ, тъй като към исковата молба са представени доказателства относно изпълнението на задължението на ищеца по чл.380 от КЗ. Ищите са депозирали претенцията си пред ответното дружество, чрез пълномощник на 23.02.2022 г. Срокт по чл.496, ал.1 от КЗ е изтекъл, без да е определено и изплатено обезщетение на пострадалия или пък да е бил даден от застрахователя мотивиран отговор на предявената претенция, което обосновава правния интерес от завеждане на настоящото дело.

Предвид обхвата на застрахователното покритие, регламентиран в чл.477, ал.1 от КЗ, застрахователят обезщетява всички вреди, за които отговаря застрахованото лице на основание чл.45 ЗЗД. Съгласно разпоредбата на чл.477, ал.2 от КЗ застраховани лица са собственикът на моторното превозно средство, за което е налице валидно сключен застрахователен договор, както и всяко лице, което ползва моторното превозно средство на законно основание.

Страните не спорят и от представените по делото доказателства се установява, че лек автомобил марка „Тойота“, модел „Рав 4“ с рег.№ *** е застрахован по риска „Гражданска отговорност“ в ответното дружество по силата на застрахователна полица, валидна от 25.04.2016г. до 24.04.2017г.

По делото не се спори възникването на ПТП на 05.03.2017г., вследствие на което, на същата дата е загинал *** В.ов Г., ЕГН *****. Ищите М. Ц. Г. и В. П. Г. са майка и баща на починалия *** В.ов Г.. Всички останали

релевантни за спора обстоятелства са спорни.

Поради липса на произнасяне на наказателен съд и на влязла в сила присъда, задължителна за гражданския съд относно изчерпателно посочените в чл.300 от ГПК обстоятелства, същите следва да бъдат установени в настоящото производство.

Във връзка с установяване механизма на настъпилото ПТП по делото е представен и приет като доказателство Констативен протокол за ПТП от 05.03.2017г. В същия в качеството на участници в произшествието са вписани ППС с рег.№***, управлявано от водача *** В.ов Г. като участник 1 и участник 2 – ППС с рег.№*** и водач В. Д. П.. В протокола не са посочени обстоятелствата и причините за ПТП. Посочено е, че е образувано ЗМ №186/05.03.2017г. по описа на Първо РУ на МВР гр.Добрич. Отбелязано е, че участникът в ПТП В. Д. П. не е употребил алкохол.

Протоколът за ПТП е официален свидетелстващ документ и като такъв се ползва с обвързваща материална доказателствена сила относно удостоверените в него, непосредствено възприети от длъжностното лице факти, относими за механизма на ПТП. Когато фактът, съставлява волеизявление, направено от участник в ПТП, протоколът има доказателствена сила само относно съдържащите се неизгодни факти за лицето, чието изявление се възпроизвежда от съставителя на документа. Ищите носят тежестта на доказване на механизма на ПТП, поради което те следва да ангажират и други доказателства, когато протоколът за ПТП не удостоверява всички релевантни за механизма на ПТП обстоятелства или преценката им изисква специални познания, които съдът не притежава.

Образуваното за ПТП досъдебно производство №186/2017г. по описа на Първо РУ-МВР Добрич, за престъпление по чл.343, ал.1, б.„в“ в.вр чл.342, ал.1 от НК, е прекратено с постановление на Окръжна прокуратура Добрич от 21.03.2018г. Производството е прекратено поради смъртта на дееца *** В.ов Г..

За установява механизма на ПТП по искане на страните по делото е назначена авто-техническа експертиза. От заключението на същата се установява следния механизъм на процесното ПТП: На 05.03.2017 г. около 12.40 ч. - 12.50 ч. в гр. Добрич, по ул. „Хан Тервел“, по посока околоръстен път се е движел лекият автомобил „TOYOTA RAV 4 2,0 VVTi“ с рег. № *** Лекият автомобил е бил управляван от В. Д. П., които е пътувал сам в

автомобила си. Пътната настилка е била асфалтова, суха, запазена, в добро състояние в района на произшествието. Произшествието е настъпило през светлата част на денонощието, при ясно слънчево време и много добра метеорологична видимост. При извършения оглед на кормилния механизъм, окачването на предният мост, задният мост, ходовата част и спирачната система на лекия автомобил с рег. № *** не са установени неизправности, които да са съществували преди произшествието и които биха могли да бъдат причина за неговото настъпване.

Когато лекият автомобил с рег. № *** е достигнал в района на бившето предприятие „Вторични суровини“ и е подминал портала при входа му, водачът му е направил обратен завой, след което е спрял с десните си колела в непосредствена близост до десния бордюр, насочен с предната си част в посока към центъра на гр. Добрич. Водачът е слязъл от автомобила си, влязъл е в предприятието и след разговор със служители в него се е върнал и се е качил отново в автомобила си. Преди да потегли, водачът на автомобила се е огледал посредством огледалата за обратно виждане и е видял зад себе си в далечината, според него, мотоциклет движещ се в посока центъра на града. Поради тази причина е потеглил плавно в посока центъра на града, като в същото време и е отклонил автомобила си в ляво, като е предприел съответната маневра.

В същото време, по ул. „Хан Тервел“, в посока центъра на града се е движел мотоциклет „HONDA VFR 750 F“ с рег. № ***, управляван от *** В.ов Г., който също е пътувал сам с мотоциклета си. При създамата се ситуация, в резултат на взаимното пресичане на траекториите на движение на мотоциклета „HONDA VFR 750 F“ с рег. № *** и лекия автомобил „TOYOTA RAV 4 2,0 VVTi“ с рег. № *** е настъпил удар между предното колело на мотоциклета и задната лява част на купето на лекия автомобил /задна броня и врата пета/. Вследствие на удара, в резултат на посоката и скоростта на движение мотоциклетът пада върху платното за движение и се предвижва в това положение на разстояние 17 м. - 18 м. напред и в ляво, а водачът му се отделя от седалката на мотоциклета и прелита над лекия автомобил, след което пада върху платното за движение в близост до левия му бордюр, на мястото където е установено петно кръв и каската. В резултат на вида на удара, посоките на движение на мотоциклета и лекия автомобил, техните скорости и маси, след удара лекият автомобил се отклонява в дясно и след

като се придвижва на разстояние 16,50 м. - 17 50 м. напред се установява в покой. При извършения оглед на кормилното управление, окачването на предната вилка, рамата, задната вилка, ходовата част и спирачната система на мотоциклета „HONDA VFR 750 F" с рег. № *** не са установени неизправности, които да са съществували преди произшествието и които биха могли да бъдат причина за неговото настъпване. Установените повреди по кормилото, окачването на предната вилка, предното колело и ръкохватката на предната спирачка на мотоциклета са настъпили при удара с лекия автомобил и последващото му падане върху платното за движение.

Платното за движение по ул. „Хан Тервел“ в района на процесното ПТП е с обща широчина 10.70 м., разделено на три ленти за движение, като едната е в посока центъра на гр.Добрич и е с широчина 3,60 м., а другите две ленти са в посока към изхода на гр.Добрич и са с широчина съответно 3,40 и 3,70 м. Лентата за движение по посока към центъра на гр.Добрич е разделена от лентите за движение в посока към изхода на града с единична непрекъсната линия тип „М1“. Тази единична непрекъсната линия, по данни от протокола за оглед, към момента на ПТП, в района на произшествието е била почти изтъркана и липсвала. Лентите за движение по посока към изхода на града са разделени помежду си с единична прекъсната линия тип „М3“. Тази единична прекъсната линия, по данни от протокола за оглед, към момента на ПТП, в района на произшествието е била слабо видима.

Непосредствено преди удара с лекия автомобил, мотоциклетът „HONDA VFR 750 F" с рег. № *** се е движел със скорост около 95,26 км/ч., при максимално разрешена такава в процесния участък от пътното платно от 50 км./ч. Със скорост 95,26 км./ч. мотоциклетът е достигнал до задната лява част на автомобила, като водачът на мотоциклета не е предприел спиране. Не са установени спирачни следи, оставени от мотоциклета. Към момента на настъпване на ПТП, водачът на мотоциклета е бил с поставена каска.

Ако водачът на мотоциклета „HONDA VFR 750 F" с рег. № *** е реагирал своевременно и е предприел спиране в момента на потеглянето на лекия автомобил и отклоняването му в ляво, той е имал техническа възможност да предотврати настъпването на ПТП, спирайки мотоциклета преди мястото на удара. Това заключение е направено, както при установената скорост за движение на мотоциклета - 95,26 км./ч., така и при условие, че същият се е движел със скорост 50 км/ч. Съответно ако мотоциклетът се е движел със

скорост 50 км./ч. не би настъпил удар с лекия автомобил, тъй като последният би достигнал скорост на движение от 50 км./ч. преди достигането на мотоциклета до мястото на удара, а в такъв случай мотоциклетът не би застигнал лекия автомобил.

При условие, че от техническа гледна точка лекият автомобил „TOYOTA RAV 4 2,0 VVTI“ с рег. № ***непосредствено преди ПТП се е движел с минимално безопасно разстояние от десния край на платното за движение, разстоянието между лявата странична част на купето му и единичната непрекъсната линия „М 1“ /осовата линия/ е следвало да бъде около 1,32 м., т.е.лявата странична част на купето на лекия автомобил е следвало да се намира на разстояние около 1,32 м. в дясно от единичната непрекъсната линия „М 1“ /осовата линия/. При определяне на минимално безопасното разстояние от десния край на платното за движение, вещото лице е съобразило разпоредбата на чл.15, ал.1 от ЗДвП, съгласно която на пътя водачът на ППС се движи възможно най-вдясно по платното за движение, а когато пътните ленти са очертани с пътна маркировка, използва най-дясната свободна лента.

Ако непосредствено преди произшествието лекият автомобил „TOYOTA RAV 4 2,0 VVTI“ с рег. № ***се е движел на минимално безопасно разстояние от десния край на платното за движение /0,46 м./, а мотоциклетът се е движел по траекторията си на движение, както при ПТП, мотоциклетистът е имал техническа възможност да извърши безопасно маневрата изпреварване спрямо лекия автомобил.

При потегляне си от мястото където е бил спрял преди ПТП, водачът на лекия автомобил „TOYOTA RAV 4 2,0 VVTI“ с рег. № ***е имал техническа възможност да види приближаващия се мотоциклет „HONDA VFR 750 F" с рег. № ***. Водачът на лекия автомобил е имал техническа възможност да предотврати удара с мотоциклета и настъпването на ПТП ако преди да потегли бе изчакал преминаването на мотоциклета.

За установяване механизма на ПТП са събрани и гласни доказателства с показанията на водача на лекия автомобил „TOYOTA RAV 4 2,0 VVTI“ с рег. № ***– В. Д. П.. Същият излага, че при потеглянето подал мигач, огледал се и тръгнал бавно, защото имало 50-60 души на улицата. От далеч видял „някаква каска“. След 50-60 метра чул звук от удар в автомобила и видял човека от мотоциклета да изхвърча напред. Според В.П. той се движел в „неговата“

лента и там настъпил удара.

Съгласно приетото по делото заключение по СМЕ, при процесното ПТП водачът на мотоциклета „HONDA VFR 750 F" с рег. № *** - *** Г. е получил следните травматични увреждания – тежка черепно-мозъчна травма и травма на гръбначния стълб. Същите са в резултат на силен удар с или върху твърд, тъп предмет с широка плоскост, каквато се явява пътната настилка. Налице е пряка причинно-следствена връзка между настъпилото ПТП и травматичните увреждания, довели до смъртта на *** Г., настъпила на 05.03.2017г. При ПТП П.Г. е бил с поставена обезопасителна каска.

Няма спор и се установява от събраните доказателства, че процесното ПТП е настъпило в рамките на населено място – гр.Добрич, при което скоростта на движение е ограничена до 50 км/ч. съгласно разпоредбата на чл.21, ал.1 от ЗДвП. В нарушение на посочената разпоредба водачът на мотоциклета „HONDA VFR 750 F" с рег. № *** - *** Г. се е движел със скорост почти двойно над разрешената – 95,26 км/ч. Установява се нарушаване на разпоредбата и на чл.20, ал.2 от ЗДвП от страна на П.Г., регламентираща основни задължения на водачите на ППС – да контролират непрекъснато ППС, които управляват, и при избиране на скоростта да движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, ..., с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. Също така водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението. В случая водачът на мотоциклета не е намалил скоростта и не е спрял. Липсата на адекватна реакция от страна на П.Г. показва, че същият не е контролирал в достатъчна степен и адекватно управляваното от него ППС.

Действително се установява от събраните по делото доказателства, че при настъпване на ПТП водачът на лекия автомобил „TOYOTA RAV 4 2,0 VVTi“ с рег. № *** е навлязъл в насрещната лента за движение, с което е допуснал нарушение на чл.15, ал.1 от ЗДвП, съгласно която разпоредба на пътя водачът на ППС следва да се движи възможно най-вдясно по платното за движение, а когато пътните ленти са очертани с пътна маркировка, използва най-дясната свободна лента. На първо място следва да се посочи, че това може да се обясни с липсващата и недостатъчно добре видима хоризонтална

маркировка на пътя на мястото на ПТП, както се установява от заключението на вещото лице по САТЕ. На следващо място не може да се вмени в задължение на водача на МПС да се движи непрестанно и неизменно само върху най - крайната дясната част от пътната му лента, тъй като юридически неоправдано, нелогично и в разрез с принципите на морала е да се изисква това само с цел предпазване от противоправното поведение на друго МПС, грубо нарушаващо ЗДвП. Водачът на лекия автомобил не е бил длъжен да предположи, че водачът на мотоциклета се движи с превишена скорост – 95,26 км/ч.

В подкрепа на тезата на ищците, вещото лице по САТЕ в заключението си сочи, че ако непосредствено преди произшествието лекият автомобил „TOYOTA RAV 4 2,0 VVTI“ с рег. № ***се е движел на минимално безопасно разстояние от десния край на платното за движение /0,46 м./, а мотоциклетът се е движел по траекторията си на движение, както при ПТП, мотоциклетистът е имал техническа възможност да извърши безопасно маневрата изпреварване спрямо лекия автомобил. Вещото лице не сочи изрично, че безопасно изпреварване е можело да бъде извършено в лентата за движение, при което следва извода, че платното за движение е позволявало да бъде извършено безопасно изпреварване. При това за да осъществи евентуално изпреварване на лекия автомобил, водачът на мотоциклета е следвало да пресече хоризонталната маркировка, разделяща двете ленти за движение – в случая единична непрекъсната линия М1, което би било нарушение на забраната за това, въведена от чл.63, ал.1, т.1 от ППЗДвП. Отделно от това следва да се посочи, че липсват данни водачът на мотоциклета да е предприел каквито и да е действия за предотвратяване на ПТП – намаляване на скоростта, спиране, включително и изпреварване на лекия автомобил, като от данните по делото се установява, че средната и крайна дясна лента са били свободни за това.

При това настоящият състав приема, че не допуснатото от водача на лекия автомобил „TOYOTA RAV 4 2,0 VVTI“ с рег. № ***нарушение на чл.15, ал.1 от ЗДвП е довело до настъпване на процесното ПТП, в което е загинал водача на „HONDA VFR 750 F" с рег. № *** - *** Г.. Виновното поведение на мотоциклетиста, който е управлявал МПС с непозволена за населено място скорост от 95,26 км/ч. е причина за настъпилото ПТП, довело до неговата смърт. Липсата на спирачен път е показателна за факта, че мотоциклетистът

не е реагирал по никакъв начин, за да избегне произшествието. Същият не е предприел намаляване на скоростта, спиране или заобикаляне на лекия автомобил.

При отсъствието на причинно- следствена връзка между поведението на водача на лекия автомобил „TOYOTA RAV 4 2,0 VVTI“ с рег. № ***и настъпилите вреди не е осъществен елемент от фактическия състав на чл.45 от ЗЗД, поради което и не възниква деликтната отговорност за същия. Съответно поради функционалния характер на отговорността на застрахователя по задължителната застраховка „ГО“ на автомобилистите не възниква и отговорността и на ответника – застраховател по иска по чл.432, ал.1 от КЗ. При това и доколкото не би се стигнало до по-различен резултат липсва необходимост да се обсъждат всички останали събрани доказателства и доводи на страните, включително относно търпените от ищите болки и страдания.

По разноските:

При този изход на спора на ищите не се следват сторените по делото разноски. В полза на ответника следва да се присъдят сторените по делото разноски в размер на 500 лв. – депозит по КСМАТЕ и юрисконсултско възнаграждение по чл.78, ал.8 от ГПК, което съдът определя в размер на 300,00 лв. по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 25, ал.1 и ал.2 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Водим от горното Окръжният съд,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от М. Ц. Г., ЕГН ***** и В. П. Г., ЕГН ***** и двамата от гр.Добрич, ул.“*****“ №49 срещу „ДЖЕНЕРАЛИ ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр.София, район Оборище, бул.“*****“ №68 искове за осъждане на ответника да заплати на всеки от ищите сумата от по 60 000 лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени от ищите болки и страдания поради смъртта на техния син *** В.ов Г., ЕГН *****, починал вследствие на ПТП настъпило на 05.03.2017г., виновно причинено от В. Д. П., водач на лек автомобил „Тойота Рав 4“ с Рег.№ ***, застрахован по риска "Гражданска отговорност" при „ДЖЕНЕРАЛИ

ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД, ведно със законната лихва от 05.03.2017г. до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА М. Ц. Г., ЕГН ***** и В. П. Г., ЕГН ***** и двамата от гр.Добрич, ул.“***“ №49 да заплатят на „ДЖЕНЕРАЛИ ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр.София, район Оборище, бул.“***“ №68 сторените по делото разноси в размер на 500,00 лв. и юрисконсултско възнаграждение в размер на 300,00 лв.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Апелативен съд гр.Варна в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Добрич: _____